

Kronik hepatit B’de peginterferon tedavisi

Feruze YILMAZ ENÇ (*), Canan YEŞİLOĞLU (*)

SUMMARY

HBsAg seroconversion with pegylated interferon treatment for chronic hepatitis B

Each year HBsAg seroconversion appears spontaneously between the range of 1-2 percent and antiHBs appears in 1/3 of these cases. HBsAg seroconversion is % 4 for the treatment with conventional interferon and this rate is also similar for the treatment with pegylated interferon. Here we present a patient with chronic hepatitis B who treated with pegylated interferon, had seroconversion of HBsAg.

Key words: Chronic hepatitis B, treatment with peginterferon, anti HBs apperance

Anahtar kelimeler: Kronik hepatit B, peginterferon tedavisi, anti HBs pozitifleşmesi

Hepatit B virüsü birincil karaciğer kanserlerinin % 60 ile % 80’inden sorumludur. Kronik hepatit B’li hastaların % 25’i birincil karaciğer kanseri ve siroz nedeniyle ölmektedir. Bu durum kronik hepatit B hastalığında tedavinin önemini belirlemektedir. Kronik hepatit B hastalarında interferon tedavisinde en yüksek kalıcı yanıt ALT düzeyi yüksek başlangıç HBV DNA düzeyi düşük hastalarda elde edilmiştir. Kalıcı yanıtın alındığı hastalarda da 2 yıllık izlem sonucunda da yanıtın büyük oranda devam ettiği bildirilmiştir.

OLGU SUNUMU

33 yaşında erkek hasta, 2004 Nisan ayında yapılan kan tetkikleri sonucu transaminaz yüksekliği bulunarak gastroenteroloji polikliniğine yönlendirildi. Hastanın AST değeri 3 kat, ALT değeri yaklaşık 4 kat yüksek idi, hemogram, protrombin zamanı, diğer kan biyokimyasal değerleri normal idi. Hepatit tahlillerinde HBsAg pozitifliği saptandı. Üst batin ultrasonunda herhangi bir patolojiye rastlanmadı. Hasta kronik hepatit B açısından takibe alındı. Altı aylık izlem sonucunda transaminazları sürekli normalden yüksek seyretti. Hastanın HBV DNA değeri bakıldı, >200.000 kopya/ml bulundu. Kronik taşıyıcılığı ile histopatolojik değerlendirilmesi planlandı, yapılan biyopsi kronik hepatit B ile uyumlu; minimal aktivite

Knodel HAI skoru: 3, fibrozis evre 0 idi.

Hastaya 2004 Kasım ayında peginterferon α 2a tedavisi 180 mikrogram/hafta başlandı. Hasta bir yıl boyunca bu tedaviyi kullandı. Tedavi süresince hastada herhangi bir ilaç yan etkisi gözlenmedi, tedavinin 1. ayından itibaren transaminaz değerleri normal seyretti. Hasta ilaçları önerilen doz ve sürede kullandı.

Tedavi sonrası transaminazlar normal seyretti. Tedavi sonu üçüncü ayda HBV DNA 47 kopya/mL idi, altıncı ayda 4000 kopya/ml idi. İzlenmeye devam edilen hastanın bir yıl sonraki HBV DNA değeri negatif olup, HBsAg’si de negatif idi. Takiben anti HBs bakıldı. HbsAb pozitif (17.64 İÜ/ml) bulunması üzerine interferon tedavisi ile HBsAg serokonversiyonu gözlenmiş bir kronik hepatit B olgusu kabul edildi. Antikor düzeyini yükseltmek için aşılama programına alındı.

TARTIŞMA

İnterferonlar, çeşitli hücrelerde bulunan reseptörlerine bağlanarak anti viral ve immünmodülatör etkilerini başlatırlar. Makrofajlar, doğal öldürücü hücreler ve sitotoksik T hücrelerin aktivitesini artırarak virüsle infekte hücrelerin eliminasyonunu sağlarlar. İnterferonlar virüsün hücre içine girişini ve viral RNA protein sentezini inhibe eder (1,3). İnterferonlar immünmodülatör etkilerini; hücrel immünite ve antikor sentezini düzenleme, antijenlerin ekspresyonu ve tanınmasını artırma doğal öldürücü hücre aktivitesini artırma, hücre yüzeyindeki major histokompatibilite antijenlerinin ekspresyonunu artırma şeklinde yaparlar (1,2). İnterferonlar normal hücrede reversibl, neoplazik hücrede irreversibl sitostaz yaparlar. Onkojen virüslerin transforme edici etkisini inhibe ederler. Birden fazla mekanizmaya bağlı olarak gelişen antiproliferatif etki ile HBV’ye bağlı oluşan hepatoselüler karsinom gelişimini önleyebilirler (4).

İnterferonlar, kronik hepatit B ve erken sirozlu hastaların tedavisinde kullanılmaktadır Kronik hepatit B’li olgularda şu anki tedavi stratejisi 4-6 aylık interferon ile tedavi sonucunda; transaminazların normalleşmesi,

HBV DNA negatifleşmesi, HBsAg negatifleşmesi, hepatik inflamasyonda azalma ve muhtemel siroza gidişin yavaşlaması beklenmektedir.

Peginterferon tedavisini alan hastalarda meydana gelen HBsAg serokonversiyon oranının spontan oluşan serokonversiyon oranından daha fazla olması, peginterferon tedavisini anlamını oluşturmaktadır. Günümüzde interferonların pegile edilmesi ile haftada bir kez subkutan enjeksiyonu mümkün hale gelmiştir. Bu durum hastanın tedaviye uyumunu kolaylaştırmaktadır.

KAYNAKLAR

1. **Eddleston ALWF and Dixon B:** Interferons in the treatment of chronic viral infection of liver, 1. edit, UK, pennine pres 1990.
2. **Dianzani F Antonelli G, Capobianchi MR:** The biological basis for the clinical use of interferon. J Hepatol (suppl 1):5-10, 1990.
3. **Rogers et al:** Hepatitis B virüs: Clinical disease. Richard AW (ed). Viral Hepatitis, 1. edit, New York, Marcel Dekker 1997, 134-46.
4. **Ikeda K, Saitoh S, Suzuki Y, et al:** Interferon decreases hepatocellular carcinogenesis in patients with cirrhosis caused by the hepatitis B virus: a pilot study. Cancer 82:887-35, 1998.